

EN VERS		
GÈNERE DRAMÀTIC:	COMÈDIA:	AUTORS:
	MODELS GRECS:	
	TRAGÈDIA:	AUTORS:
	MODELS GRECS:	
ÈPICA:		AUTORS:
MODELS GRECS:		
LÍRICA	LÍRICA	AUTORS:
	ELEGIA	AUTORS:
	SÀTIRA	AUTORS:
	MODELS GRECS:	

EN PROSA	
HISTORIOGRAFIA MODELS GRECS:	AUTORS:
ORATÒRIA MODELS GRECS:	AUTORS:

A continuació teniu fragments de diverses obres de la literatura llatina. Fixeu-vos en el tema i en el to de cada fragment i digueu a quin **gènere literari** pertany cadascun.

Aquell dia només hi hagué escaramusses de cavalleria arran de l'aigua, i els exèrcits es mantingueren en les seves posicions: els gals, perquè esperaven més tropes que encara no els havien arribat; Cèsar, per si, en fer veure que tenia por, podia atreure els enemics al seu propi terreny part ençà de la vall, davant el campament.

Per on començaré a contar els teus desdenys, oh Cíntia meva? Quin és, Cíntia, el primer motiu de plor que em dones? Jo, que fa poc em comptava entre els amants feliços, ara pel teu amor em veig obligat a portar el senyal de l'afront. Com he merescut un càstig tan gran? Quins encanteris et canvien? Tant de bo tornessis a mi, com cert és que cap altra dona lleugera ha trepitjat el meu lllindar amb els seus peus formosos!

Observo, senadors, que els vostres rostres i els vostres ulls s'han girat tots cap a mi; observo que esteu preocupats no sols pel perill que correu vosaltres i la república, sinó també pel que corro jo. La vostra benevolència envers mi m'ajuda en les desgràcies i m'és grata en el dolor, però pels déus immortals, deixeu-la córrer, oblideu-vos de la meva salvació i penseu en vosaltres i els vostres fills!

L'acumulació de diners porta el neguit i la fam de tenir-ne més... Com més guanyis un home s'haurà negat a si mateix, més n'obtindrà dels déus; m'encamino nu al camp dels qui no desitgen res i abandono el partit dels rics... Un rierol d'aigua clara, un bosc de poques jовades i la lleialtat de les meves collites són uns béns que passen desapercebuts a aquell que governa la fèrtil Àfrica, i tanmateix són més venturosos.

PIRGOPOLINICES: (sortint de casa seva, mentre s'adreça encara als seus esclaus) Apa! Deixeu-me l'escut més lluent que els raigs del sol quan fa bon dia; així, quan sigui l'hora, la seva resplandor, al fort de la brega, deixarà els rengles contraris completament enlluernats. Mentrestant, vull consolar aquesta espasa meva, que no es queixi ni perdi el coratge, tant de temps com la porto sense fer res.... Pobreta! Ja es deu frisar de fer xixines l'enemic... Però, on és aquest Artotrogus?

ARTOTROGUS: Aquí el tens, sempre al costat d'un heroi fort i afavorit per la fortuna i d'un aire verament reial. En qüestió de fer guerres.... el mateix Mart no gosaria badar boca ni comparar les seves gestes amb les teves.

PIRGOPOLINICES: ¿ No és ell que jo vaig perdonar la vida, al pla de Corcònia, sota l'alt comandament de Bumbomàquides Clutumistaridisàrquides, el net de Neptú?

Atenent només la forma, digueu el gènere al qual pertanyen aquests fragments.

Talibus ex adyto dictis Cumaea Sibylla
horrendas canit ambages antroque remugit,
obscuris uera inuoluens: ea frena furenti
concutit et stimulos sub pectore uertit Apollo.
ut primum cessit furor et rabida ora quierunt,
incipit Aeneas heros: 'non ulla laborum,
o uirgo, noua mi facies inopinatae surgit;
omnia praecepi atque animo mecum ante peregi

Quaeris, quot mihi basiationes
tuae, Lesbia, sint satis superque.
quam magnus numerus Libyssae harenae
lasarpiciferis iacet Cyrenis,
oraclum Iouis inter aestuosi
et Batti veteris sacrum sepulcrum;
aut quam sidera multa, cum tacet nox,
furtivos hominum vident amores:
tam te basia multa basiare
vesano satis et super Catullo est,
quae nec pernumerare curiosi
possint nec mala fascinare lingua

Me. Fortuna fortes metuit, ignauos premit.
Nvt. Tunc est probanda, si locum uirtus habet.
Me. Numquam potest non esse uirtuti locus.
Nvt. Spes nulla rebus monstrat adflictis uiam.
Me. Qui nil potest sperare, desperet nihil.
Nvt. Abiere Colchi, coniugis nulla est fides
nihilque superest opibus e tantis tibi.
Me. Medea superest: hic mare et terras uides
ferrumque et ignes et deos et fulmina.

MEG. Da mi, optuma femina, manum.
EVN. Vbi ea est? quis ea est nam optuma?
MEG. Tu.
EVN. Tune ais?
MEG. Si negas, nego.
EVN. Decet te equidem vera proloqui;
nam optuma nulla potest eligi:
alia alia peior, frater, est.
MEG. Idem ego arbitror,
nec tibi advorsari certum est de istac re umquam, soror.
EVN. Da mihi operam amabo

Quaeres a nobis, Gratti, cur tanto opere hoc homine delectemur. Quia suppeditat nobis, ubi et animus ex hoc forensi strepitu reficiatur et aures convicio defessae conquiescant. An tu existimas aut suppetere nobis posse, quod cotidie dicamus in tanta varietate rerum, nisi animos nostros doctrina excolamus, aut ferre animos tantam posse contentionem, nisi eos doctrina eadem relaxemus? Ego vero fateor me his studiis esse deditum.

Tenet fama cum fluitantem alveum, quo expositi erant pueri, tenuis in sicco aqua destituisset, lupam sitientem ex montibus qui circa sunt ad puerilem vagitum cursum flexisse; eam submissas infantibus adeo mitem praebuisse mammas ut lingua lambentem pueros magister regii pecoris invenerit—Faustulo fuisse nomen ferunt—ab eo ad stabula Larentiae uxori educandos datos.

LA REPÚBLICA

GÈNERES	AUTORS	OBRES I TEMÀTIQUES
HISTORIOGRAFIA	CÈSAR SAL·LUSTI	
FILOSOFIA	LUCRECI CICERÓ	
ORATÒRIA	CICERÓ	
ÈPICA	LIVI ANDRÒNIC NEVI ENNI	
LÍRICA	CATUL	
SÀTIRA	CATUL	
DRAMA	PLAUTE TERENCI	

L'IMPERI

GÈNERES	AUTORS	OBRES I TEMÀTIQUES
HISTORIOGRAFIA	TIT LIVI TÀCIT	
FILOSOFIA	SÈNECA	
NOVEL·LA	PETRONI APULEU	
ÈPICA	VIRGILI OVIDI	
LÍRICA	PROPERCI TIBUL OVIDI HORACI	
SÀTIRA	HORACI MARCIAL	
DRAMA	SENECA	